

[Miljøministeren]

le amerikanerne til at gå med på konventionen om den biologiske mangfoldighed. Det drejer sig også om de økonomiske instrumenter. Det drejer sig om at få japanerne med.

Og når vi taler om de økonomiske instrumenter, er det både et spørgsmål om afgifter, som hr. Gade indgående og, synes jeg, på en fuldstændig rigtig måde var inde på. Men det drejer sig også om andet. Det drejer sig om fælles midler i den særlige miljøfacilitet. Det drejer sig om tankerne om at konvertere gæld i ulandene til miljøforanstaltninger – alle de aspekter, der ligger heri.

Jeg er også enig med hr. Gade i, at internationaliseringen af handelen må ikke føre til, at vi dropper miljøsynspunkterne. Tværtimod må vi også på globalt plan – men det er svært – føre en afgiftspolitik, der er tilpasset miljøet.

Jeg siger tak til hr. Martin Glerup for hans indlæg og især for hans belæring i forhold til den højt respekterede formand for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Hr. Aage Brusgaard siger, at der er ikke enighed mellem forskerne. Det har han ret i. Der er den samme form for uenighed, som når det drejer sig om tobaksrygning og kræft. Det vil sige, at 98-99 pct. mener én ting, og 1 pct. mener det modsatte. Den ene procent har ofte en tæt tilknytning rent forskningsmæssigt til tobaksindustrien. Og det kan man godt kalde videnskabelig uenighed.

Men i FN's klimapanel og i en række af de rapporter, som der blev henvist til fra hr. Martin Glerups side, er der faktisk tale om en meget stor grad af enighed. Når forskere er enige, er de ikke bare sådan almindeligt enige – det vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard – så er der noget, der hedder konsensus mellem dem; det vil sige, at de forbeholder sig ret til at skændes om alle detaljerne, men i hovedlinierne er de enige. Og der er konsensus.

Desværre går enigheden lidt videre end Rio-konventionen, for den går nemlig på, at det er nødvendigt at reducere CO₂-emissionerne – faktisk taler man om at halvere eller måske reducere endnu mere – hvis vi skal være sikre på, at der ikke sker en klimakatastrofe i næste århundrede. Så når vi taler om stabilisering, hr. Aage Brusgaard, opfylder vi ikke forsigtighedsprincippet, så prøver vi bare at være pragmatiske og sige, at det er svært nok, og så håber vi, at det er tilstrækkeligt. Så jeg vil sige –

hvis man skal bruge et lidt stærkt udtryk om hr. Aage Brusgaards holdning – at det er global dumdristighed, hr. Aage Brusgaard lægger for dagen.

Men jeg vil gerne sige tak for hans støtte, når det drejer sig om konventionen om den biologiske mangfoldighed.

Og så vil jeg sige til alle ordførerne, som jeg synes holdt nogle virkelig gode taler: Lad os fortsætte arbejdet i Miljøudvalget! Lad os i forlængelse af mit besøg i USA diskutere, hvad vi videre kan gøre for at fremme denne proces.

Men jeg siger tak for den positive modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af miljøindsatsen gennem etablering af en rullende miljøplanlægning og -prioritering. (Det økologiske perspektiv).

Af Gade (SF) m.fl.

(Fremsat 9/3 93).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Miljøministeren (Svend Auken):**

SF har stillet et forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af miljøindsatsen gennem bedre planlægning, bedre statistik, ændrede beslutningsnormer osv.